

Skriftligt svar på Bertil Mortensens spørgsmål om fred og flygtninge

(Spørgsmål 1) og 2) om især min SF-tid og –exit er her udeladt)

3) Hvordan ser du på den seneste tids udvikling i international politik – bl.a. krigen mellem Rusland og Ukraine, men også den danske regerings og Folketingets seneste konkrete tiltag og beslutninger på det forsvars- eller militærpolitiske område?

Jeg oplever den seneste globale udvikling som en stor nedtur og tilbageslag for arbejdet for en fredelig fremtid med afrustning og brug af de sparede ressourcer til fordel for udbygning af grønne klima- og miljøløsninger og afbødning af den nuværende strukturelle vold mod fattige mennesker i både syd og nord. Disse fattigste er jo blevet sorteper både med hensyn til finanskrisen i 2008, coronabekæmpelsen og konsekvenserne af krigen i Ukraine. Det var de også i forvejen under den ulige globale fordeling som følge af den uregulerede kapitalistiske markedsøkonomi støttet af de største firmaers indflydelse på deres statsmagter i retning af at føre en imperialistisk præget politik. Men da var udsigten for den fremtidige udvikling på overfladen blevet gjort håbefuldt gennem en enig vedtagelse i FN-regi om de globale verdensmål for bæredygtighed, som så gav mange ansvarlige mennesker energi til så, at gå i gang med at realisere.

Den, af Rusland startede, forkastelige krig mod Ukraine, som under ingen omstændigheder kan forsvares, er efter 8 års borgerkrig og amerikansk og russisk indblanding og så nu USA's militaristiske sejrstrategi med udsigten til en lang udmattende stedfortræderkrig i Ukraine, så det seneste dødsstød til verdensmåloptimismen og prioritering af kampen for at stoppe opvarmningen og redde klimaet, stoppe udtømningen af naturressourcerne og ødelæggelse af biodiversiteten, der i sidste ende drejer sig om at reformere eller udfase det kapitalistiske vækstsysteem, der bygger på stadig forøget privatforbrug.

Så længe befolkningerne i både Rusland og NATO-landene lader sig forblænde af (gensidige) fjendebilleder, der fortæller, at det nu af hensyn til vores sikkerhed drejer sig om at vinde militært på slagmarken, ja

fjendebilleder skabt og støttet af de våbenfirmaer og hele det militær-industrielle-medie-akademiske-kompleks, der som de eneste kan tjene penge på eller få prestige fra den vanvittigt store våbenproduktion, ja lige så længe vil krigen og forarmningen af os fortsætte.

Eller måske allerværst, så stopper den konventionelle krig før vi ved af det, ved at den tabende atommagt i desperation, eller ved en højspændingsskabt fejkalkulation eller simpelt uheld, bruger taktiske atomvåben mod fjendens militære installationer, men som også vil slå tusindvis af civile ihjel. Det kan få modparten til at svare igen med atomvåben og så viser de fleste scenarier, at atomkrigen vil blive optrappet til fuld skala. Og det vil sige at ikke blot vil milliarder af mennesker dø, men den atomvinter som asken i atmosfæren bevirker over hele kloden vil oveni få milliardvis mennesker til at sulte ihjel.

På det seneste fortæller vestlige kilder at Boris Johnson var i Kiev for at fortælle Zelensky, at han skulle stoppe en nærmest færdigforhandlet fredsaftale med Rusland, for Ukraine kunne regne med den nødvendige våbenstøtte fra NATO til at vinde over Rusland.

Hvorfor blev Minsk-2-fredsaftalen mellem Tyskland Frankrig Rusland og Ukraine om vis autonomi for udbryderprovinserne Donetsk og Lugansk ikke gennemført, så krigen kunne være undgået?

Man hører, dels at det skyldes indbrud i parlamentet og dødstrusler fra højreradikale(måske nazistiske?) militser både mod den tidligere præsident Poroshenko og den nuværende Zelensky. Og en anden hypotese, som kunne ligge lige for, er at USA har frarådet Ukraine at realisere aftalen; thi når man inddrager de mangeårige hemmeligholdte amerikanske CIA-aktiviteter også før Maydan-kuppet 2014, + at USA har sagt nej til Ruslands krav om at Ukraine ikke kunne blive medlem i NATO, + det faktum at USA ikke var med i Minsk 2-aftalen mellem Tyskland, Frankrig, Ukraine og Rusland, hvor Donetsk og Lugansk ville få vetoret mht. Ukraines udenrigspolitik, dvs. mod evt. optagelse i NATO, som USA har ønsket siden 2008 sammen med Georgien for at færdiggøre NATO-ekspansionen østpå, som i øvrigt er et brud på aftalen med Gorbatsjov efter murens fald.

4) Når du ser denne udvikling - både på det internationale og det danske niveau -, hvad er så din reaktion? Bliver du desillusioneret, mere kamplysten eller noget andet?

Både og. Desillusioneret af den danske befolknings voldsomme sort-hvide militaristiske opbakning til at støtte Ukraine med nu også mere offensive våben og træning uden samtidigt at kræve vilje til fredsforhandlinger. Og især opbakningen til den voldsomme oprustning på 18 milliarder uden tanke på, at dette sammen med de øvrige NATO-landes oprustning kan blive opfattet som en trussel og især når NATO-landene jo i forvejen er overlegne med brug af mellem 12 til 18 gange flere penge til militæret end det fattigere Rusland gør, og derved kan være med til at optrappe fjendtlighederne. Og så at man oplever at nogle af de mennesker som man ellers har oplevet havde indlevelsessevne mht. hvor frygteligt det kan opleves at være flygtning i Danmark i øjeblikket med umenneskelig behandling på udrejsecentre som Kærshovedgaard, at de nu nærmest opfatter folk som stiller spørgsmål ved den herskende opfattelse af, at Ruslands under alle omstændigheder afskyelige frontale angrebskrig mod Ukraine, var helt uprovokeret.

Men samtidigt befordres ”kamplysten” til at gøre noget for at afbøde den ufattelige uansvarlighed som både Rusland og USA(NATO), som begge er atommagter, udviser på hele menneskehedens vegne ved at begge parter vil vinde, velvidende at risikoen for at tilintetgøre os alle igennem en atomkrig vil vokse for hver dag krigen får lov at fortsætte med stadig flere ofre, mere had og desperation, og som måske allerværst gør aktørerne på begge sider ude af stand til med bibelsk sprogbrug at indse at ”du ser splinten i din broders øje, men bjælken i dit eget øje ser du ikke”.

Her overfor står i øjeblikket en fåtallig om end voksende fredsbevægelse ret magtesløs, usynliggjort i medierne og i den politiske debat - på trods af årelange ihærdige anstrengelser fra især netværket ”Forbyd Atomvåben – ICAN i Danmark”. Men vi i fredsbevægelsen må alligevel fortsætte. Alt

andet ville være ansvarsfralæggelse, især når man siges at leve i et demokrati. Så derfor forbereder netværket, med udgangspunkt i den livsfarlige situation med reelt krig mellem 2 atommagter som verden befinder sig i nu, en kampagne med overskriften 'Nej til atomkrig – forbyd atomvåben! Kampagnen vil gerne give alle de mennesker, som måtte være bekymret for at krigens fortsættelse vil øge risikoen for en atomkrig, en mulighed for at handle konstruktivt ved at samles om, at kræve at Danmark skal tilslutte sig FN-traktaten om forbud mod atomvåben og dermed vise de politiske partier og regeringen at vi er så mange, der vil af med atomvåben at politikerne bliver nødt til at lytte og handle. Samtidigt vil kampagnen arbejde på via ICAN, den internationale kampagne for forbud mod atomvåben, at ICANs partnerorganisationer i andre europæiske lande gør det samme. Og så satse på at få de europæiske regeringer til at prioritere en forhandlet fred som alle parter kan se sig selv i frem for som nu, at lade styrken på slagmarken med risikoen for atomkrig bestemme vores skæbne.

Derfor drejer det sig nu her i Danmark om at samle alle gode kræfter også fra beslægtede organisationer som f. eks. klima- og miljøbevægelser, som vi har en fælles interesse sammen med i at sikre vores fælles planet som et godt sted at leve uden frygt for en pludselig altødelæggende atomkrig.

5) Du sidder i bestyrelsen for Aldrig Mere Krig, som jo er en forening for pacifister, og en forening, som søger fredelige/ikke-voldelige løsninger på konflikter.

Men kan du forestille dig konflikter, hvor anvendelsen af vold er en nødvendighed?

Jeg vil hellere forholde mig til den historiske baggrund for at vi nu er havnet i en krig, hvor jeg aktuelt må være i opposition til begge krigsparter. Imod Rusland, fordi Rusland har startet krigen. Men også

imod USA/NATOS politik siden murens fald fordi man løb fra aftale med Gorbatsjov om ikke at ekspandere NATO og angrebsvåben østpå og helt katastrofalt løb fra løftet om at samarbejde om at opbygge en fælles sikkerhed, hvor man hele tiden medtænker og forstår, at den anden part også har behov for at kunne opleve at leve i sikkerhed, en fredsstrategi i sin tid udtænkt af Oluf Palme kommissionen. Og hvor de oprustningsplaner, som vi nu ser, vil være den rene gift. Ja for pacifisme har sin besøgstid ved at arbejde for afspænding og bruge afspændingsperioder til at forebygge voldelige konflikter igennem opbygning af fredsstrukturer, der i tide kan tage hånd om konflikter med ikkevoldelige konfliktløsningsmekanismer og gennem socialisering til en fredskultur, hvor demokratiets kvaliteter er blevet det enkelte menneskes bærende identitet og derigennem fællesskabernes.

6) Du har også været særdeles aktiv i flygtningespørgsmålet. Både i skrift og tale, men også i et konkret arbejde for at forbedre forholdene for flygtninge, der er kommet til Danmark.

Jeg kan forestille mig, at du er stærk modstander af regeringens og folketingsflertallets flygtningepolitik. Hvad er iflg. dig de værste tiltag, skiftende danske regeringer og folketingsflertal har vedtaget på dette område?

Tja Hitler-nazisterne havde jo også planer om at sende uønskede til et afrikansk land, dengang Madagaskar. Dette for at tydeliggøre det skråplan i retning fra nationalkonservatisme mod fremmedfrygt, racisme og fascisme, som skiftende regeringer har bevæget sig nedad siden den daværende socialdemokratiske integrationsminister Birthe Weiss i 1997 måtte træde tilbage. Ja det gælder også Thornings SR-regering, som i 2015 fik gennemført loven med en ny paragraf 7.3 om midlertidigt ophold for krigsflygtninge, som imidlertid gjorde det muligt at deportere flygtninge med § 7.3 ” selvom de generelle forhold er ”alvorlige, skrøbelige og uforudsigelige” – en fravigelse af flygtningekonventionens krav om, at der forinden ophævelse af asylstatus, først skal være indtrådt ”fundamentale, stabile og varige” ændringer i hjemlandet. Altså som nu bruges som en

gummiparagraf som den ”socialdemokratiske” statsminister Mette Frederiksen og hendes udlændingeministre i dag administrerer så u hørt hårdhændet og inhumant og bl.a. splitter familier, at det har skabt en folkebevægelse for en human flygtningepolitik. Således viser en opinionsundersøgelse lavet af Voxmeter, at kun 19% af den samlede danske befolkning er enig i regeringens udvisning af syriske flygtninge i den nuværende situation. I dag vil Radikale tilbage til at Danmark altid skal bruge flygtningekonventionens krav til sikkerhedssituationen i det oprindelige hjemland for at kunne deportere. Men skaden er sket, når hele Folketinget minus Enhedslisten, SF, Frie Grønne og Alternativet nu, med åbne øjne på lovens inhumane konsekvenser, bare stemmer nej.

Den borgerlige Løkke-regerings integrationsminister Inger Støjberg, kender frederikshavnerne som hende, der i 2016 serverede en falsk historie overfor sine tillidsfulde Venstrevælgere i Frederikshavn, om en børnehave i Aalborg, som forbød svinekød i børnenes medbragte madpakker. Inger Støjberg fulgte op i 2019, efter inspiration fra Dansk Folkeparti og med efterfølgende tilslutning fra Mette Frederiksens ”Socialdemokratiet”, med det såkaldte paradigmeskift, som opstiller den ene stopklods efter den anden som tilsammen næsten spærrer for at flygtninges kampe for at blive integreret i det danske samfund kan lykkes. Thi uddannelse tæller ikke længere med til at opnå permanent opholdstilladelse, som trin på vej til at kunne søge dansk statsborgerskab. Dette frustrerer og demotiverer og får mange ellers uddannelsesinteresserede flygtninge til så i stedet at vælge, at tage et arbejde for på den måde hurtigst muligt at få mulighed for at søge dansk statsborgerskab og derved slippe ud af den permanente frygt for i mellemtiden at få frataget opholdstilladelsen i Danmark. En frygtelig usikkerhed, som vi ved med tiden vil nedbryde mennesker og altså er en direkte konsekvens af paradigmeskiftete-lovgivernes beslutning om, at flygtninge skal sendes tilbage til deres hjemland, så snart det er muligt og altså uden hensyn til hvorvidt de er integreret eller ej. Og i dag fortsætter et folketingsflertal med børnenes statsminister i spidsen denne flygtningefjendske politik uden hensyn til at halvvoksne velintegrerede børn vil få et voldsomt knæk, ved at skulle flytte til et nyt land, som de ikke kender, og hvor disse i sindet danske børn måske ikke kan tale sproget og får svært ved at begå sig i . Og selvfølgelig allerværst når

familien frygter for deres skæbne hvis de ved at deres sikkerhed kan være i fare. Altså som vi ser i øjeblikket med de udviste syriske flygtninge.

Det kan være en god ide at støtte flygtninge i at vende tilbage til deres gamle fædreland, men alfa og omega er, at det skal ske frivilligt som flygtningenes eget valg. Det vil give den bedste integration, uanset hvad de vælger. Velintegrerede flygtninge vil være gode til at hjælpe med at integrere nye flygtninge og således øge vores integrationskapacitet. Det er der nemlig i høj grad brug for i den nuværende situation, hvor vi globalt står med 100 millioner flygtninge som også er vores medansvar, hvis vi ønsker at bevare verden som et godt sted at leve, og vi så ellers forebygger nye strømme af krigsflygtninge ved at vi fremover afholder os fra at deltage i imperialistiske krige som f.eks. i Irak, hvor vi indirekte via det efterfølgende voldskaos, der medførte, at sunnierne manglende beskyttelse var med til at skabe grobunden for Islamisk Stat-terroristerne, som var dem der kunne tilbyde hjælp.

Det er nødvendigt her at tilføje at i mange år før paradigmeskiftet, ja helt fra da Venstrestatsministeren Anders Fogh kom til magten i 2001 på ryggen af dansk Folkeparti, så har et folketingsflertal med vilje efterhånden gjort det nærmest umuligt for de fleste flygtninge, at opnå det statsborgerskab som giver ret til at deltage i folketingsvalg og med den konsekvens at hver tiende menneske bosat i Danmark nu er frataget mulighed for at deltage i det snarlige folketingsvalg og derfor ikke bagefter kan gøres demokratisk ansvarlig. Men et folketingsflertal vil altså sælge vores demokrati for at bevare muligheden for at udvise flygtningene inden de får permanent ophold og statsborgerskab, for vi vil åbenbart ikke have mennesker fra fremmedartede kulturer uanset beskyttelsesbehov og medfølgende brud på flygtninge- og antitortur- og børnekonventionen med flere.

I Danmark modarbejder vi også selv vores krav om at danskere med oprindeligt fremmed herkomst skal føle medansvar for vores fælles danske samfund, når vi ikke vil give dem den indflydelse som ligeværdige borgere, som må være forudsætningen for kravet. Derfor bliver det noget nær urimeligt, når vi generelt klandrer netop denne gruppe endog - med op

mod halvdelen traumatiserede - for en gennemsnitlig lavere beskæftigelses- og højere kriminalitetsfrekvens. Følelsen af at blive diskrimineret og politisk gjort til undermennesker demotiverer desværre, men vel forståeligt nok, mange fra at ville Danmark.

Dermed har flertalsdanskerne åbnet en fristende ladeport til ansvarsløs adfærd for de fravalgte. Og når vi nu ser en statsminister gå foran i hylekoret og slå på valgtrommen med netop fokus på udlændinges kriminalitet med krav om hårdere straffe, når de jo ikke vil Danmark, så må det være at føje spot til den skade, som hendes folketingsflertals stramme udlændingepolitik selv har bidraget til. Og de muslimske piger som jo ikke er kriminelle de er så planlagt ramt af tørklædeforbud for at holde på Socialdemokratiets forh. DF-vælgere.

Rwanda-konstruktionen giver ikke umiddelbart færre druknede i Middelhavet, som ellers er regeringens smukke mantra, når turen til Rwanda først sker efter ankomst til Danmark og flygtingen ER kommet helskindet over Middelhavet. Men på en måde får Mette Frederiksen og hendes kumpaner partielt betragtet måske ret, for med de strammere betingelser for at få permanent opholdstilladelse, så kan det egentlige formål med en enkelt billet til Rwanda kun være at skræmme alle mennesker med beskyttelsesbehov fra at søge asyl i Danmark! OG dog. Det flygtningefrygtende folketingsflertal sender jo bare meget EU-usolidarisk flygtingene videre til de andre EU-lande og så er vi tilbage til det samme antal druknede i Middelhavet som før Rwanda-fantommet. Derved følger Rwanda-turen sig bare smukt til det danske folketings tidligere usolidariske adfærd ved i 2015 straks at nægte at deltage i en solidarisk fordeling i af den godt en million flygninge, der var på vej til EU med ca 500 millioner indbyggere. Tilstrømningen på mindre end 0,3% kunne EU-landene, som sikkerhedseksperter Peder Viggo Jakobsen siger, sagtens være blevet integreret. At det var viljen der manglede er jo senere sat i relief af at EU-landene godt kunne tage mange gange flere flygtinge fra Ukraine.

7) Du har jo i mange år været særdeles politisk aktiv på græsrodsniveau. Er der nogen ændringer i den måde, man som græsrod eller græsrodsbevægelse i dag skal agere sammenlignet med tidligere i forhold til det traditionelle politiske system for at få beslutningstagernes opmærksomhed og politisk indflydelse?

Eller lidt bredere: Er der noget i den måde, samfundet – og herunder det politiske system – har udviklet sig i de senere år, som har ændret den måde, man som politisk aktiv som dig har måttet arbejde for at forsøge at få politisk indflydelse?

For 35 år siden kunne man ringe til et af partiets folketingsmedlemmer, men med bedre kommunikationsmidler er afstanden nok blevet længere for de fleste, især hvis man ikke er medlem af noget parti. Men også fordi den økonomiske og politiske magt er blevet mere globaliseret. Danmark er jo nærmest blevet en af USA's vasalstater. Så nu laver jeg i Grundtvigs og Hal Koch's ånd og lidt i blinde så folkeoplysende og måske udfordrende radiopodcasts og spreder dem via sociale medier og "Arnes mail" i håb om at nogen hører dem jf netradioen "Flygtninge og Fred" <https://flygtningeogfred.dk/> med 1-2 podcasts om ugen. Og dertil ca. en ugentlig nyhedsmail, "Arnes mail" til politikere, medier og interesserede.

8) Hvilken rolle tror du, flygtninges/udlændingspørgsmålet og forsvars/miltærspørgsmålet vil komme til spille i den kommende valgkamp?

Det kommer nok an på om medierne pludseligt skulle gide tage flygtninges menneskerettigheder og militariseringen af hele samfundet og verden, inklusive medierne selv, op til debat for hidtil er vi flygtningevenne-græsrodder, der kæmper i bedste danske ånd, blevet boykottet. Ja for historisk set har næsten ingen partier gået offensivt ud i valgkampe og kæmpet for flygtninges menneskerettigheder og slet ikke hvis det kunne koste. Og fremover bliver der jo mindre stemmegevinst jo flere det lykkes det udemokratiske folketingsflertal at skubbe ud af

stemmeboksene og frarøve deltagelse i og indflydelse på det samfund vore etniske minoriteter lever i gerne vil være med til at gøre bedre.

9) Og til allersidst: Hvad er i bund og grund den største drivkraft i dit politiske arbejde?

Verdens vold, såvel den strukturelle vold når folk lider helt unødvendigt som den personlige fysiske vold især når den er organiseret som i krig eller er psykisk som mobning og diskrimination eller volden er kulturelt betinget som nationalisme og racisme. Og det omfatter også når vi handler på måder der sætter vores fælles fremtid på spil af hensyn til kortsigtede interesser.

Men helt banalt når vi alle lærer at vi lever i et demokrati, hvor alle bør have indflydelse gennem at give mulighed for aktivt at deltage, og vi kan se hvor stort behovet er for at gøre noget for at skabe en bedre verden for menneskeheden inklusive Danmark, så er det jo bare ens simple demokratiske pligt fordi indflydelse også potentiel giver os medansvar, og jo mere man har modtaget fra samfundet, f.eks en gratis lang uddannelse som jeg, jo større føles ansvaret. Og jo flere af verdens goder vi har gaflet os jo større er ansvaret for at vi også deler med de mennesker i verden der har meget mindre. Og vi må støtte de fattige lande der bliver hårdest ramt af den globale opvarmning f.eks. ved at skrive under på Oxfam Ibis appel om at Danmark skal betale hele sin klimagæld.

Men vi må alle uanset forudsætninger, f.eks. om valget eller ej, deltage for alle har jo stadig de grundlovssikrede rettigheder: ytringsfriheden, foreningsfriheden og forsamlingsfriheden. Og deltage - ikke mindst i egen interesse og på trods, som f.eks. i den demonstration med ”ja til en human flygtningepolitik og udlændingepolitik og nej til islamofobi og racisme”, der er annonceret foran Christiansborg d.4 oktober på Folketingets åbningsdag. Eller lokalt mod lukningen af Frederikshavn Kunstmuseum, som på bundlinjen er en konsekvens af at Folketinget pludselig vil opruste med 18 milliarder og derfor må lægge loft over de kommunale budgetter.

Vi beholder kun et demokrati, hvis vi bruger det. Det indirekte demokrati med folketinget er jo ikke længere repræsentativt nok. Vi må tage demokratiet tilbage så almindelige mennesker kan se sig selv i det og deltage i det, kun derved kan vi redde det.

God valgkamp

Arne Hansen post@arnehansen.net Hovedsageligt afsluttet 9. september 2022